

150.000

marek za numer

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.

Telefon Administracji Nr. 310.

Adres telegr.: Naprzód Kraków.

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

3,600.000

marek miesięcznie

Zysanien
miesięczn. 7,200.000 MTygodniowo
w Krakowie 800 000 MWychodzi oddziennie o g. 6 rano
z wyjątkiem dni poświęconych.

Konto czekowe PKO Nr 140,256

Polska prasa prawicowa przeciw rządowi robotniczemu w Anglii

Nasza prawica nie może darować Ramsayowi Macdonaldowi, że objął władzę w Anglii. Tym swym postępkim zadał on kłam głoszonej przez tę prasę tezie, że w „Europie wszystko idzie na prawo”. Jakto, oburza się szczególnie p. Stroński na froncie a p. Nowaczyński w oficynie „Rzeczypospolitej”, partja robotnicza ośmieliła się objąć rządy tak starego, tak potężnego państwa, nie pytając się nas o zgodę? Jak śmiał taki Macdonald zostać premierem Jego brytyjskiej królewskiej Mości, kiedy król mógł powołać tak wytrawnych mężów stanu czy z pomiędzy konserwatystów czy z pomiędzy liberałów, a nawet z obu razem, zamiast oddać władzę „mniejszości”, która niezawodnie przygotuje grunt pod rewolucyjny przewrót i inne jeszcze okropności!

Wprawdzie Macdonald nigdy nie dowie się, co o nim myśli nasza prawica i dlatego krytyki i napaści nie zabolą go, jednakowoż trzeba tej prasie zwrócić uwagę na szkodliwość jej postępowania, tembardziej że w naszej młodej historii mamy już w tym kierunku precedens. Wszyscy wiemy, jak szkodliwie odbiła się na interesach naszych niechęć Lloyd Georgea wobec Polski, niechęć wywołana nierozważnymi słowami p. Romana Dmowskiego o tym mężu stanu. Nie należy wprawdzie przypuszczać, aby mąż stanu tego pokroju co Lloyd George kierował się w swych postanowieniach osobistymi pobudkami, w każdym razie jest tylko człowiekiem, który w czynach swoich niema powodu wyłączać własnej osoby i wolno mu odnosić się z niechęcią do pewnych ludzi, a ci — niestety — po naszej stronie mieli szerokie wpływy.

Ramsay Macdonald miał dotychczas stosunki tylko z polskimi socjalistami i wiadomo, że zawsze był dla Polski życzliwie usposobiony. Niewątpliwie jako minister angielski będzie się w pierwszym rzędzie kierował interesami angielskimi, ale kto zna nieokreśloną w swych rozmiarach granicę wpływów angielskich, ten zrozumie, że napaści na kierującego męża stanu są — zanim mieliśmy sposobność poznać jego przychylnie czy nieprzychylnie wobec nas postępowanie — conajmniej dowodem małej orientacji w sprawach politycznych, dowodem, że niechęć partyjna bierze górę nad zmysłem politycznym.

W ostatnim numerze „Rzeczypospolitej” (Nr. 24 z 26 stycznia) p. Stroński na dwóch blisko szpalach usiłuje udowodnić, że rządy partji pracy są tylko tymczasowe, że poparcie udzielone jej przez liberałów jest tylko czasowe, że liberali już teraz myślą, jak wysadzić Macdonalda z rządów, do których dopomogli mu wejść. P. Stroński chce uchodzić za polityka spokojnego i przewidującego, a zapomina, że przepowiadanie, choćby na podstawie całej kopy cytatów, jest rzeczą bardzo ryzykowną, tembardziej, że p. Stroński z pewnością nie jest co do przyszłych zamiarów Asquitha i Lloyd Georgea poinformowany z pierwszej ręki i nie może wiedzieć, jak się ułożą stosunki, ponieważ ci politycy prawdopodobnie sami jeszcze nie wiedzą, nie znając czynów nowego rządu. Może nasza prawica wydawać sądy na odległość Warszawa—Londyn, sądy niezaczerwane znajomością rzeczy; natomiast politycy angielscy będą swe sądy formułowali na podstawie faktów, a tych jeszcze niema i po trzech dniach istnienia nowego rządu jeszcze być nie mogą.

O ile p. Stroński z ironią mówi o przyszłości Macdonalda jako premiera, o tyle jego giermek Nowaczyński z właściwym — nazwijmy to skromnie — tupetem już znalazł jego pogromcę. Oho, cieszy się ten wesołek. Macdonaldowi rychło nakreca karku, zrobi to Bromley, tak on powiedział,

że „niech diabli wezmą partję pracy, jeżeli z powodu jej istnienia płace nasze mają być zmniejszone”. Dziwna rzecz: gdy u nas w Polsce w październiku z. r. wybuchł strajk maszynistów kolejowych, prasa prawicowa rzucała gromy na strajkujących, wzywając przeciw nim wszystkie potęgi boskie i ludzkie, aż krzykiem swym spowodowała zajścia z 6 listopada. Gdy natomiast w Anglii strajkują maszyniści kolejowi, nasza prasa prawicowa woła im brawo! spodziewając się, że strajk ten podkopie stańowisko rządu. I jak się cieszy Nowaczyński, pisząc zwyczajnym sobie hottentockim stylem: „Ale tymczasem strajk 3-ci dzień trwa... Capital Levy wypłynie... John Bromley wysyła „sztyrcze listy”... pocztę przywożą aeroplany... „Labour Mounthly” i „Daily Herald”... naciskają... Lansbury działa... Skobielew, Litwinow kusi”.

Walka o ochronę lokatorów

W ostatnich dniach sejmowa komisja prawnicza obradowała nad nowelą do ustawy o ochronie lokatorów. Z ważniejszych uchwał wymienić należy:

Lokale spółek akcyjnych, obejmujące conajmniej 4 ubikacje, nie podlegają ochronie lokatorów. W sprawie terminu wypowiedzenia dla lokatorów, nie podlegających ochronie, przyjęto wniosek referenta, iż termin ten wynosić ma 3 miesiące. W sprawie dopuszczalności wypowiedzenia lokali zarobkowych z powodu zamierzonej przez właściciela budowy nowych mieszkań, włożono na właściciela obowiązek dostarczenia lokalu zmiennego. Skreślono postanowienie, dopuszczające wypowiedzenie lokalu, o ile właściciel domu potrzebuje tego lokalu dla siebie.

Ustalono, wbrew poprzedniemu brzmieniu, iż przyczyny wypowiedzenia lokalu sublokatorowi mogą być te same, jakie są przewidziane dla lokatorów. Postanowiono jednakże, że lokator może wypowiedzieć mieszkanie sublokatorowi o ile dostarczy mu wzamian innego odpowiedniego pomieszczenia. Postanowiono, że w wypadku wygaśnięcia głównej umowy najmu między gospodarzem i lokatorem, sublokator nie może być usunięty, ale może być przez sąd ograniczony w

Co takiego nieodpowiedzialnego nawet przed własnym sumieniem paszkwilanta może obchodzić, że Polska znajduje się w takiej sytuacji, w której poparcie a choćby tylko życzliwość Anglii, a więc stojącego na jej czele rządu, może stać się dla niej konieczne? Czy taki człowiek, pracujący politycznie — w wycinkach, słyszał coś o planie angielskim wciągnięcia Polski w kombinację, która uniezależniłaby ją od małej ententy i dała jej większe gwarancje pokoju ze strony Niemiec i Rosji? Czy wie on coś o znaczeniu Anglii w sprawie dla Polski tak żywotnej, jakim jest Gdańsk? On tego albo nie wie albo nie uznaje, bo mu tak wypada dla chwilowej wygody, dla możności zrobienia „witza”.

Powiedział raz Bismark, że dyplomacja każdego państwa musi płacić za szyby wybite w oknach sąsiadów przez jego publicystykę. Nasza prasa prawicowa umie rzucać kamieniami wokoło siebie, niepomna, że kamień musi gdzieś upaść, i że w myśl przysłowia dziesięciu mądrych nie naprawi szkody wyrządzonej przez jednego — niemądrego. Ta prasa chce obalić Macdonalda w tym samym prawie czasie, kiedy nie potrafiła własnego rządu uchronić przed upadkiem.

ności zajmowanych ubikacji; dotyczy to jednak tylko tych lokatorów, którzy zamieszkiwali w danym lokalu conajmniej na 3 miesiące przed wygaśnięciem umowy. Utrzymano w mocy postanowienie, że lokator może zgóry w pisemnej umowie sublokatorowi zastrzec, iż pewne określone zamieszkania stają się ważną przyczyną wypowiedzenia.

Uchwalono, że w razie śmierci lokatora, ci, którzy z nim stale mieszkali, wstępują w jego prawo, lokale zaś handlowe i zarobkowe przechodzą na spadkobierców. Wreszcie ustalono, że decyzja komisji może być zawieszona na 6 miesięcy, o ile eksmitowany lokator jest bezrobotny; dotyczy to jednak lokali do 3 pokoiów włącznie.

Najbardziej sporną była kwestja co do ustalenia wysokości nowych stawek komornego. Podczas gdy lewica żądała, aby ustalenie to nastąpiło przez Sejm, prawica przeforsowała uchwałę, że wysokość stawek zostanie unormowana w drodze rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej na podstawie pełnomocnictw skarbowych. Uchwała ta spotka się z zasadniczą opozycją lewicy, która na odbytej wczoraj naradzie postanowiła sprawę tę zrobić przedmiotem walki w Sejmie, co naturalnie wpłynie na opóźnienie uchwalenia ustawy.

Sprawa stawek komornego

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 25 stycznia.

Dziś po południu w biurze marszałka Rataja odbyła się narada w sprawie wyznaczenia stawek komornego ze względu na uchwałę komisji, powierzoną decyzję w tej sprawie rozporządzeniu rządu. W naradzie wzięli udział: referent komisji prawniczej pos. Seyda, reprezentanci rządu oraz członkowie komisji pos. tow. Pużak i pos. Sommer-

stein. Zastanawiano się, czy rządowi dać pełne prawo oznaczania stawek. Decyzji nie powzięto. Zaznaczyć należy, że prawica komisji, która przeprowadziła uchwałę o oddanie tej sprawy rządowi, dziś okazuje dużą obawę i ustepliwość ze względu na właścicieli wielkich mieszkań, którzy z takiego rozwiązania sprawy są niezadowoleni z obawy, że rząd przypisze im wysokie stawki komornego.

Nominacja Piłsudskiego na szefa sztabu uzależniona od opinii francuskiej

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 25 stycznia.

Krają uporeczywe pogłoski, że siery prawicowe

chcą nominację marszałka Piłsudskiego na szefa sztabu generalnego uczynić zawiśłą od opinii sztabu francuskiego.

Rząd Macdonalda przy pracy

Londyn (PAT). Na pierwszym posiedzeniu rady ministrów nowego gabinetu zdecydowano powołać do życia cały szereg komisji dla opracowania programu działania nowego rządu, w zakresie bezrobocia oraz zagadnień z dziedziny spraw wewnętrznych i agrarnych. Fakt powierzenia przeprowadzenia wstępnych prac specjalnym komisjom uważany jest w kołach oficjalnych za dodatnią innowację, wprowadzoną przez Macdonalda. Premier miał na celu przez powołanie tych komisji odciążać gabinet w jego pracach.

ZA PRZYJĘCIEM NIEMIEC I ROSJI DO LIGI NARODÓW

Londyn (PAT). Dyplomatyczny sprawozdawca „Daily Telegraph” dowiadyuje się, że rząd angielski popierać będzie przyjęcie Niemiec i Rosji do Ligi narodów.

POCZATEK POROZUMIENIA Z ROSJĄ

Wiedeń (PAT). „Neue Wiener Tagblatt” donosi z Londynu: Dzienniki wieczorne donoszą, że Macdonald wszedł już w kontakt z Moskwą i że należy oczekiwać rychłego uznania rosyjskiej republiki sowieckiej przez Anglię.

Londyn (PAT). O'Grady przyjął stanowisko ambasadora angielskiego w Moskwie.

O STOSUNKI ANGIELSKO-FRANCUSKIE

Londyn (AW). Dziennik „Standard” zapewnia, że nowy premier zajmie się osobiście sprawą separatystów nadreńskich i kwestią trudności transportowych, jakie powstały ostatnio w Nadrenji. W tej ostatniej zwłaszcza sprawie kierować się będzie głównie raportem konsula angielskiego w Monachium, Clivego, który z ramienia rządu bada stosunki w Palatynacie.

O UZNANIE ROSJI SOWIECKIEJ

Wiedeń (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Londynu: Wczoraj konferował Macdonald z desygnowanym ambasadorem angielskim w Moskwie O'Gradyem w sprawie uznania Rosji sowieckiej. Nadto konferował z kierownikiem sowieckiej misji handlowej w Londynie Rakowskim. Macdonald niema zamiaru stawiać zbyt wygórowanych żądań gospodarczych pod adresem Rosji przed uznaniem rządu sowieckiego. Poważne osobistości w łonie partii robotniczej domagają się od rządu sowiec-

kiego gwarancji co do zaprzestania propagandy antyangielskiej. „Daily Express” twierdzi, że Macdonald wyśle komisję do Moskwy, która będzie pertraktowała z następcą Lenina.

Szczegółowy program partji pracy

Wiedeń (PAT). „N. Fr. Presse” zamieszcza artykuł nowego angielskiego kanclerza skarbu Filipa Snowdena o celach politycznych partji robotniczej. Snowden zaznacza, że Anglija pragnie ze wszystkimi państwami pozostawać w przyjaznych stosunkach, z czego wynika, że nie powinny być zawierane żadne specjalne traktaty przyjaźni, ani sojusze, które działałyby prowokująco. Partja robotnicza widzi swój ideał w Lidze narodów. Rozumie ona dobrze, że obecna Liga narodów nie jest idealna, nie chce jednak usunięcia tej instytucji, lecz jej poprawy i rozbudowy. Drugim ideałem partji robotniczej jest rozbojenie światowe na podstawie ogólnego porozumienia. Partja robotnicza wyrażała kilkakrotnie zapatrywanie o konieczności gruntownej rewizji traktatów pokojowych. Zdaje ona sobie jednak sprawę z tego, że rewizja taka w obecnej chwili nie jest możliwa, atoli pewne postanowienia traktatów pokojowych muszą być już teraz zrewidowane, a w pierwszym rzędzie reparacje. Partja robotnicza stanowczo sprzeciwia się francuskiej okupacji zagłębia Ruhry i zwalczała poprzedni rząd angielski ostro z powodu biernej roli, jaką w tej sprawie odegrał. Partja robotnicza domaga się natychmiastowego uregulowania kwestji reparacji w sposób wielokrotny. Jeżeli ma się brać w rachubę istnienie Niemiec, to zdaniem partji robotniczej reparacje powinny być zredukowane do kosztów odbudowy zniszczonych terytoriów Francji, natomiast należy odrzucić wszystkie żądania mniejszych państw. W kwestji długów międzykoalicyjnych oświadcza się partja pracy za wzajemnym skreśleniem. Co do Rosji, partja robotnicza jest za uznaniem rządu sowieckiego. Nie żywi ona wprawdzie sympatii dla teorii i praktyk bolszewickich, stoi jednak na stanowisku, że forma rządu danego państwa jest sprawą wewnętrzną jego ludności. Jednym z pierwszych kroków nowego rządu robotniczego będzie podjęcie stosunków dyplomatycznych z Moskwą przez zamianowanie obustronnych ambasadorów.

Strajk kolejowy w Anglii

Londyn (PAT). Dyrekcje towarzystw kolejowych odmówiły omówienie sprawy płac, wobec czego syndykat kolejarzy postanowił kontynuować strajk. Niemniej jednak ruch na kolejach odbywa się sprawnie (?).

Londyn (PAT). Sytuacja na kolejach w głównych ośrodkach jest pomyślna. Kupcy węglowi wbrew pogłoskom bynajmniej nie zamierzają pod-

nieść cen węgla, zalecana jest jednak większa oszczędność w użyciu węgla.

Londyn (PAT). Panuje tu obawa, że strajk kolejarzy rozszerzy się na inne dziedziny przemysłu. Minister pracy stara się o znalezienie sposobu rozwiązania konfliktu. Kolejarze w Hull postanowili podjąć pracę

Po zgonie Lenina

Moskwa (PAT). Radiostacja moskiewska komunikuje: Przewodniczący synodu Ewdokimos przesłał na ręce Kalenina pismo kondolencyjne z powodu śmierci Lenina. Rząd sowiecki otrzymał depeszę kondolencyjną od Fryderyka Adlera, który w imieniu II. Międzynarodówki wyraża głęboki żal z powodu śmierci Lenina. Przedstawiciele rządu sowieckiego otrzymali z zagranicy liczne telegramy kondolencyjne, między innymi od Ismeta paszy, Nansena, Mustafy Kemala paszy. Przedstawiciele mocarstw zagranicznych w Rosji wyrazili rządowi sowieckiemu wyrazy ubolewania.

CEREMONJE POGRZEBOWE

Moskwa (PAT). Radiostacja moskiewska komunikuje: Zwłoki Lenina zostaną pochowane na Czerwonym placu przed grobem Swerdłowa między

tym grobem a posągiem przedstawiającym robotnika. Zbudowane będzie prowizoryczne mauzoleum z drzewa w formie ściętej piramidy, trumna będzie postawiona na piedestale, zaś dookoła urządzona będzie wąska galerja, przez którą będą mogli przesunąć się wszyscy ci, którzy złożą zechcą ostatni hołd Leninowi. Pogrzeb odłożony został do niedzieli, aby umożliwić udział w nim wielkiej liczbie delegatów rosyjskich i zagranicznych, znajdujących się już w drodze.

Ambasador niemiecki Brockdorf-Rantzau złożył w imieniu korpusu dyplomatycznego wieniec na trumnie Lenina.

LENINGROD

Piotrograd (PAT). Sowiety postanowiły na wniosek Zinowjewa zmienić nazwę Piotrograd na Leningrod.

Zastosowanie złotego w umowach handlowych

Warszawa (PAT). W numerze 7 „Dziennika ustaw” ogłoszono rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej z 20 stycznia, na zasadzie którego może być wyrażana w złotych wartość przedmiotów majątkowych i zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, nie wyłączając weksli i papierów wartościowych. Również mogą opiewać na złote wpisy do ksiąg hipotecznych i innych rejestrów publicznych. Podobnie w złotych mogą być dochodzone przed sa-

dem pretensje, wynikające z wszelkich tytułów prawnych niezależnie od waluty, na jaką opiewają. Złoty będzie obliczany i płatny w markach polskich według kursu waloryzacyjnego franka złotego ustalonego przez ministra skarbu na dzień, w którym przypada obliczenie względnie zapłata, jednakże strony mogą przyjąć za podstawę obliczenia albo zamiany kurs giełdowy franka złotego. Co do dokonanych już w aktach prawnych i powództwach sądowych określeń w złotych wartości przedmiotów majątkowych i zobowiązań z przed 23 stycznia br., takowe są ważne, o ile przeciętny kurs złotego nie przekracza kursu franka złotego.

Nadzwyczajna Rada ministrów

Warszawa (PAT). Dnia 24 bm. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady ministrów, na którym przeszły następujące uchwały: 1) zasadnicza rewizja stosunku do rządu delegacji polskiej w mieszanych polsko-rosyjskich komisjach reewaluacyjnej i specjalnej, 2) rozszerzenie kompetencji nadzwyczajnego komisarza oszczędnościowego w kierunku dalszej reorganizacji ustroju administracyjnego pod względem finansowym i uproszczenia urzędowania. W tym celu droga rozporządzenia Rady ministrów a) otrzymuje nadzwyczajny komisarz oszczędnościowy prawo powoływania według własnego uznania komisarzy oszczędnościowych w poszczególnych urzędach i przedsiębiorstwach państwowych z pośród fachowców i szereg urzędników. W ostatni wypadku za pośrednictwem władzy służbowej drogą urzędową, b) upoważnia się prezesa Rady ministrów do powołania do współpracy z nadzwyczajnym komisarzem oszczędnościowym państwowej rady oszczędnościowej, której zakres działania określi osobna instrukcja, 3) projekt ustawy o sposobie zapłacenia podatku majątkowego przez posiadających majątki ziemskie, związane ograniczeniami własności w drodze sprzedaży tych majątków. W myśl projektu wszystkie ordynacje albo majątki ziemskie związane substytucją pomieniczą albo innemi ograniczeniami własności będą mogły być częściowo parcelowane pod warunkiem całkowitej wystarczalności sumy sprzedażnej dla uiszczenia podatku. O ile zachodzić będzie częściowa sprzedaż na kredyt w miarę spłaty albo powstałej wierzytelności, to suma stać uzyskana będzie umieszczana w papierach pułkarnych i składana będzie jako część majątku ordynacji, 4) wydanie odezwy do społeczeństwa, nawołującej do powszechnej, obywatelskiej współpracy w sprawie naprawy skarbu.

Dalsze obrady nad budżetem

Warszawa (PAT). Sejmowa komisja budżetowa na wczorajszym posiedzeniu ukończyła dyskusję generalną nad budżetem ministerstwa wyznań i oświaty. W dyskusji pos. Ostrowski (Piast) zbijał zarzuty posłów Grünbauma i Skrzypy co do rzekomego nieuwzględniania postulatów oświatowych ludności żydowskiej i ukraińskiej. Następnie referent pos. Rymar z materiałem cyfrowym w ręku dowodził, że zarzuty posłów Grünbauma i Skrzypy są nieuzasadnione, przeciwnie, z wywodów referenta wynika, że udział ludności żydowskiej i ukraińskiej w stosunku procentowym w szkołach ludowych jest względnie większy, niż ludności polskiej. Następnie wygłosił dłuższe przemówienie minister Miklaszewski, uwydatniając ogrom prac, dokonanych w dziedzinie oświaty w ciągu pierwszych lat odbudowy państwa. W dyskusji szczegółowej zabrał głos szereg mowców. W głosowaniu komisja powiększyła w dziale I. wydatków pozycje, preliminowane na ogólne cele oświatowe ze sumy 100.000 do 500.000 złotych.

Bezrobocie w Warszawie

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). W fabrykach warszawskich zaczęła się redukcja robotników. Fabrykanci tłómaczą się brakiem węgla. Między innymi wielka fabryka Haudtkego uczyniła utrzymanie ruchu zawieszonym od otrzymania węgla, jednakowoż mimo otrzymania węgla redukcja odbywa się dalej.

Obywatelski komitet dla naprawy skarbu

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Premier Grabowski skorzystał z gotowości rektora Radziszewskiego, który organizuje sfery obywatelskie w komitet pomocy dla naprawy skarbu. Ubiegłej soboty odbyła się narada inicjatorów tego komitetu, w której udział wzięli między innymi pp. Chrzanowski, Krzywicki i Hebdzyński.

„Robotnik” o stabilizacji waluty

Warszawa (AW). „Robotnik” stwierdza, że stabilizacja waluty w okresie od 16 do 23 bm. sprawiła, iż drożyzna wzrosła w tym czasie tylko o 2 i pół procent.

Narady nad ustawą wojskową

Warszawa (AW). Według doniesień „Kurjera Porannego”, bezpośrednio po powrocie prezydenta ze Spawy, odbyła się w Belwederze narada w sprawie projektu o organizacji najwyższych władz wojskowych. Z trzech istniejących projektów uznano za najlepszy projekt generała Sikorskiego.

Kto jest zwolniony od podatku majątkowego

„Monitor polski“ Nr. 16 ogłasza rozporządzenie ministra skarbu, które ustala zwolnienia od podatku majątkowego. Wedle tego rozporządzenia wolne są od tego podatku:

1) państwo, związki samorządne (powiaty, gminy polityczne i wyznaniowe itp.) oraz przymusowe związki prawa publicznego (kasy chorych, zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek choroby i nieszczęśliwych wypadków, przemysłowe, rekodzielnicze, notarialne, adwokackie, lekarskie i t. p.);

2) spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów oraz spółdzielnie spożywcze zasilane przez skarb państwa, a należące do związków rewizyjnych;

3) Związki zawodowe robotnicze i urzędnicze pod warunkiem, że nie trudnią się transakcjami handlowymi. Do powyższych związków należą zrzeszenia, mające na celu obronę interesów zawodowych, a grupujące pracowników fizycznych lub umysłowych, którzy pobierają uposażenia służbowe, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę;

4) wszystkie osoby, których cały majątek nie przekracza 3000 franków złotych;

5) właściciele obszarów leśnych na przestrzeniach obłożonych daniną lasową w myśl ustawy z 6 lipca 1923;

6) biblioteki i zbiory naukowe publiczne i prywatne;

7) meble, odzież i sprzęty domowe, o ile ich łączna wartość nie przenosi 5000 franków złotych;

8) ziemie nadane byłym żołnierzom na kresach;

9) polskie pożyczki państwowe;

10) majątki służące celom religijnym, oświatowym, kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym;

11) nowe budowle w miastach określone ustawą z 22 września 1922;

12) gospodarstwa rolne na terenie ziem wschodnich poniżej 15 hektarów.

Odnośnie do punktu 7 obliczenie wartości ma nastąpić wedle następujących przykładów:

a) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na 4.800 fr. zł., a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na 2.500 fr. zł. czyli łącznie na 7.300 fr. zł. W tym wypadku płatnik wolny jest od podatku.

b) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na 5.000 fr. zł., a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na 3.500 fr. zł. Płatnik podlega podatkowi tylko od 3.500 fr. zł.

c) Płatnik posiada urządzenie domowe wartości 6.000 fr. zł. oraz inne przedmioty majątkowe wartości 2.000 fr. zł. W tym wypadku płatnik podlega podatkowi od 8.000 fr. zł.

UWAGI

Narada przemysłowo-handlowych ministrów

„Donosiliśmy już — pisze „Robotnik“ — iż obecny minister handlu p. Kiedroń zainicjował — nie wiadomo poci — narady b. ministrów przemysłu i handlu, rzekomo w sprawie zażegnania przesilenia. Panowie ci po dwudniowej gadaninie powzięli szereg „uchwał“, wśród których:

„wskazano na konieczność zmiany dotychczasowego systemu pracy oraz dnia roboczego a przez to samo zwiększenia i potaniania produkcji“.

P. Grabski w swoim „expose“ ministerjalnym oświadczył, że rząd nie targnie się na żadną z przeprowadzonych już reform społecznych. A tu szwagier p. Grabskiego, endeck p. Kiedroń, wraz z różnymi pp. Szydłowskimi pozwala sobie na takie zachowania zamach na 8-godzinny dzień roboczy!

Mamy nadzieję, że p. Grabski nie potrzebuje specjalnych pełnomocnictw, aby przywołać do porządku swego szwagra, który zapomniał, że jest obecnie ministrem, a nie agentem kapitału.

Dalej panowie ci powzięli szereg uchwał ogólnikowej treści, z których warto zanotować tylko te, że uważają ceny węgla za wygórowane i że domagają się, aby stawki kolejowe były umiarkowane. Na samym końcu żądają usunięcia ruchomych cen w przemyśle, gdyż przemysł winien kalkulować według cen stałych. Trudno zrozumieć, co to znaczy i kto ma usunąć owe ruchome ceny. Czy rząd ma ustalać ceny? Nie, bo ci panowie wielbią wolny handel więc pp. przemysłowcy. Ale oni właśnie stale dotychczas podwyższali ceny. Więc czego ci panowie chcą? Zapewne w tej perfidnej formie występują przeciwko wskaźnikowi drożyznianemu!

Olbrzymie zyski kapitalistów mają pozostać nieknięte — tak ci przemysłowo-handlowi ministrowie rozumieją ustalenie cen.“

ROZPOWSZECHNIJCIE „NAPRZÓD“!

chuje jego mająceń gorączkowych, poznaje jego troski najtajniejsze, a potem roznosi plotki.

Ciekawe, w jak rozmaity sposób można zostać zdradzonym. A w dodatku to całkiem zbyteczne; człowiek może sobie doszczętnie zniszczyć życie, nawet bez współdziałania zdrady. Nie było naprzykład cienia zdrady w bezwzględności signora Giuseppe; poprostu poświęcenie cudzoziemca ważnej potrzebie politycznej. Duszę Włoch utrzymywano przy życiu temi kolejnymi powstaniem. Jeżeli nawet każde z nich kończyło się stłumieniem gwałtownym, to jednak krew przelana zmywała truczną zastoju. Gdy zamach savoniański się nie udał, wielki człowiek poprostu wyparł się wszelkiego współdziałania. Czemu nie? To było również koniecznością polityczną, przeto czynem usprawiedliwionym.

Tak, signor Giuseppe może spać spokojnie; on był uczciwy i żaden upiór zemsty nie potrzebuje mu zakłócać spokoju sumienia. Odrazu postawił sprawę jasno: „Pańska historia osobista nie mnie nie obchodzi“. Miłości nie żądał, ani nie ofiarowywał; potrzeba było dokonać pewnej roboty, a za jaką cenę — to go już nie obchodziło. Roboty dokonano, a on poszedł w swoją drogę, jak Gurupira, ale nie jak Judasz. Zdradzanie miłości było przywilejem ludzi kochanych.

Siedząc przy piecu, zapatrzony w dogasający płomień ogniska, Feliks wskrzeszał pamięcią długi szereg ludzi, którzy go kolejno zdradzali. Musiał być chyba specjalnie łatwowiernym, bo orszak był wcale okazały. Naprzód matka, która go wychowywała i okłamywała, ubóstwiana, anielska matka, która skonała w jego ramionach z pocałunkiem i kłamstwem na ustach; ksiądz, który zdradził tajemnicę, powierzona mu przy konfesjonale; młodzi ludzie, którzy nazywali go towarzyszem, a tak łatwo na pierwszą potwarz, nań rzuconą, uwierzyli, że dopuścił się podłoty; dziewczyna, wybrana towarzyszką jego miłości, do której się

Wiadomości polityczne

NAUCZKA LORDA GREYA POD ADRESEM FRANCJI

„Neue Freie Presse“ donosi z Londynu: Na zgro madzeniu wyborców liberalnych wygłosił mowę lord Grey, w której mówił o warunkach nowego paktu gwarancyjnego z Francją. Odnośny ustęp mowy lord Grey wypowiedział powoli, akcentując każde słowo. Ustęp ten miał być widocznie odpowiedzią imieniem partii liberalnej i robotniczej na wezwanie Poincarego, aby Anglia rozpoczęła z Francją rokowania w kwestji bezpieczeństwa Francji. Lord Grey powiedział: Warunkiem polityki pokojowej, uprawianej przy pomocy Ligi narodów, jest uzupełnienie Ligi narodów i podpisanie jej statutu przez Niemcy. Gdy Niemcy podpiszą statut Ligi narodów, wówczas będzie można pomyśleć o zrealizowaniu gotowości Anglii do uczynienia Francji następujących propozycji:

1) Jeżeli w konflikcie między Niemcami a Francją, obie strony naruszają statut Ligi narodów, wówczas Anglia zachowa ścisłą neutralność;

2) jeżeli natomiast w konflikcie niemiecko-francuskim tylko jedna ze stron naruszy statut Ligi narodów, to na taki wypadek Anglia oświadcza gotowość nie tylko poparcia państwa, zachowującego się poprawnie, ale także zmuszenia bronią państwa, naruszającego statuty Ligi do dotrzymania ich.

Dalej stwierdził lord Grey, że Anglia także i w sierpniu 1914 r. nie była związana żadnym postanowieniem do wzięcia udziału w wojnie po stronie Francji i Rosji. Anglia była tylko przygotowana na to, aby poprzeć Francję w razie potrzeby. Mówca podkreślił następnie, że rząd angielski nigdy nie zawrze sojuszu wojskowego z innym państwem — na mocy którego państwo to mogłoby go zmusić, naruszając przez to swobodę decyzji angielskiej, do wzięcia udziału w wojnie. Mamy armię, marynarkę i flotę napowietrzną, ale w pierwszej linii w celach obronnych. Gdybyśmy się mieli zgodzić na użycie tych sił poza granicami naszego państwa, to tylko dla jednego celu, którym jest utrzymanie statutu Ligi narodów. Jeżeli i narody Europy nie wierzą poważnie w politykę pokojową, przy pomocy Ligi narodów, to ministrowie spraw zagranicznych Anglii w przyszłości będą przy sposobności każdej rozmowy politycznej z ambasadami obcych państw przypominali, że podstawą angielskiej polityki zagranicznej jest duch i cel Ligi narodów. Anglia uważa politykę pokojową przy pomocy Ligi narodów za najważniejsze narzędzie pokoju.

— 000 —

LILLY WOJNICZ

Przyjaźń przerwana

104

Dobrze, jeśli Rene potrzebował wyjaśnienia, to baron Rosenberg dostarczył mu odpowiedniego. Uważał był za stosowne wprowadzić osobę trzecią do sanktuarium zaufania przyjaciela; czemu nie odrazu całą ulicę?

Rozniecił ogień i usiadłszy koło pieca, podsycił płomień stosem pamiętek. Długa upłynęła chwila, zanim wszystko spłonęło. Gdy podpis Renego skurczył się i zniknął, gwałtownym ruchem ręki zatkał sobie usta, by stłumić krzyk. Och, toż on sam się pali.

Tak, opalił sobie palec, próbując wyrwać list z płomieni; opadł jednak nadtlony i spłonął. Wszystko spłonęło. Pozostała garść popiołu i on sam. Teraz pozostanie stm, aż do śmierci.

Tak, lepszy popiół, niż zdrada. Nie po raz pierwszy robi porządek z miłością zakażoną. Daleko, daleko, w mglistej wizji przeszłości znów widzi siebie, śmiejącego się chłopca, z młotem w ręku, roztrzaskującego wizerunek Chrystusa. Nie sądził, że po raz wtóry w życiu będzie musiał dokonywać podobnej dezynfekcji; widocznie jednak rzeczy przylegają do człowieka, jak ciepłe suknie, chroniące od zimna. A potem wpijają się, wgrzyżają w ciało, że trzeba je wypalać. Na szczęście długiego na to potrzeba czasu, a jego życie rychło się zakończy.

Tak, czy owak, wiele robi hałasu z powodu sprawy drugorzędnej; wszak zraniono go przedtem, i to gorzej. Rene co prawda nie zajmował nigdy miejsca najwyższego, niemniej urządził się zresztą. Pośród wielu rodzajów zdrady, jego postępek godzien był podziwu, jako że był tak cudownie prosty. Ot, korzysta się z czyjejs choroby, pielęgnuje się go z oddaniem przyjaciela, podslu-

zwrócił o pomoc w męce śmiertelnej, a ona w odpowiedzi wymierzyła mu policzek. A potem przyjacieli; święty, ojciec i kłamca...

Zerwał się i rozkrzyżował ramiona. Jeśli ktośkolwiek wystawiał się na głupca we własnych oczach, to chyba on; ot, siedzi tu, szpilkuje się i kłuje i naraża na przeziębienie, czuwając po północy, gdy ma przed sobą długą podróż. Wszystkie te wspomnienia należą do życia poprzedniego; zszarzałe i ulotne, jak ten popiół. Jedyna rzecz, którą ma teraz zrobić, to położyć się do łóżka.

Przeszedł do sąsiedniego pokoju i zaczął się rozbierać. Coś mu się przechyliło przez ramię; coś cuchnącego, typiącego białkami oczu, błyskającego lśnięcymi zębami.

— Wszyscy ci wielmożni przyjaciele cię zdradzili, he? No, spróbuj teraz mnie zawierzyć dla odmiany.

To murzyn, przekupień owoców. Odkoczył z krzykiem, oburącz waląc w cuchnącą, czarna gebę. Rozbryzgała się i upadła na podłogę, jak zgnięta kłoda.

Stał, dysząc, potem złany, a dreszcze wstrząsały nim od stóp do głowy. Och, zimno mu, zimno; musi wrócić do ognia, inaczej umrze ze zimna. Ostrożnie stąpił po dywanie, omijając miejsce, na które padła kłoda. Ale się już gdzieś zapadła, bo nie zostało z niej i śladu. W jadalni ukląkł przy piecu, zaczął układać drwa i niecić ogień przygasły. Gdy się pochylił, aby rozdmuchać węgle napwół spopielałe, zaleciała go woń zwierzęcego piżma.

— Ach, kobiety, malowane kobiety, bezwstydnym mulatki! Cisnęły się doń, obejmowały, pieściły; ramionami oplatały mu szyję, cuchnącymi włosami muskając jego usta.

— Czemu nas tak nienawidzisz? Nigdyśmy cię nie zdradzili. Śmiałyśmy się, gdy mdlałeś w cyrku, a cóż ci szkodzi śmiech? Chodź, całuj nas i bądź dobry.

Krwawe represje w Bułgarii

Z niedawnych dziejów Bułgarii pamiętają czytelnicy przewrót, dokonany przeciwko rządowi chłopskiemu Stambolijskiego, rządowi, który w ciasny, a brutalny sposób lekceważył sobie interesy innych warstw społeczeństwa. Stambolijski, zbytnio zadufany w potęgę chłopską, marzył nawet o tem, ażeby szerzyć ideę chłopowładztwa poza granicami Bułgarii, marzył o jakiejś zielonej, rolnej międzynarodowce, i z temi planami zwięztał się ponoć i przed p. Witosem.

Jak każdy przewrót, dokonany konspiracyjnie, przy użyciu pewnej części wojska wywołał i ów bułgarski — próby zbrojnego oporu w kraju. Oczywiście, w pierwszym rządzie ze strony zwolenników Stambolijskiego, których zresztą nowy rząd — zapewne nawet, gdyby zmiana przyjęta została biernie, nie zostawiłby w spokoju. Wśród tego podniecenia i walk wzajemnych — widocznie, wszczęły się i jakieś zamieszki komunistyczne, choć komuniści zgoła do sympatyków Stambolijskiego nie należeli.

Nowy rząd Cankowa zajął się tępieniem tych ruchów — jak podnosi opozycja — z niezwykłym okrucieństwem, używając do tego celu nawet rosyjskich emigrantów z armji Wrangla.

W rezultacie — wytworzyła się emigracja działaczy chłopskich z Bułgarii i teraz w Pradze (która przysyła wszystkich emigrantów słowiańskich — rosyjskich, ukraińskich, a ostatnio dla odmiany i bułgarskich) wychodzi organ bułgarskiego „Związku” chłopskiego „Zemledejsko Zname” („Sztandar Chłopski”). Emigracja bułgarska wydała i specjalną broszurę w języku francuskim, wylizującą krwawe plony ekspedycji karnych, gdzie oprócz masowych egzekucyj podano opisy ohydnych pastwienia się nad pojmanymi — w rodzaju ucinania im nosów, przywiązywania do pedzających samochodów i rozbijania im w ten sposób głów o kamienie przydrożne itp.

Dokoła przewrotu w Bułgarii snuto w prasie polskiej pochwały, że oto tak energicznie i skutecznie zaznaczył się oddech inteligentno-miejski przeciwko „chamstwu” rządów Stambolijskiego. Jeżeliby nawet dużo z podawanych przez emigrację opisów było przedstawianych przesadnie; jeżeli byłoby nawet dużo zmyśleń — mimo przytaczania nazw miejscowości i nazwisk ludzi, którzy padli ofiarą krwawych represyj — część prawdy wystarczyłaby, ażeby potępić takie okrucieństwa. Nadto, ażeby pokazać, że w społeczeństwie, mniej przesłkniętym kulturą i zwycięstwo żywiołów inteligentniejszych, dokonane drogą przewrotu, zna czy się szeroką smugą krwawą.

Oprócz doraźnych represyj rząd Cankowa kuje i drakońskie ustawy. Do nich należy zaliczyć u-

chwaloną dnia 4 stycznia ustawę „o obronie państwa”, przewidującą za „agitację podburzającą”, prowadzoną w wojsku, żandarmerji i policji karę śmierci, lub ciężkiego więzienia do lat 10, a nadto grzywnę w wysokości 100.000 do 1 miliona lewów.

Oczywiście ustawa, uchwalona w toku srożeńia się represyj przeciwko bułgarskim „ludowcom” i komunistom — sama przez się nadzwyczaj krwiożercza — może być stosowana w dodatku bardzo rozciągliwie.

Aczkolwiek rząd Cankowa nie wystąpił wrogo przeciwko socjalistom, lecz zarówno ze względu na to, iż ustawa ta wogóle przebiera miarę i że przy innym układzie sił mogłaby i przeciwko socjalistom zostać użyta, jeden z przywódców socjalno-demokratycznych, Kłisto Pastuchów w piśmie „Epocha” nazwał tę ustawę „wyjątkową i drakońską”, dodając, że sumienie społeczne oburza się i nie może przyjąć tego okrucieństwa. To przypomina — wieki średnie.

Być może blok stojący za Cankowem, który przy pomocy wojska obalił był rząd Stambolijskiego, obawia się, że tą samą drogą i on mógłby jakimś niespodziewanym, nocnym atakiem zostać obalony... Strach pobudza do okrucieństwa, ale sposób w jaki nowy rząd doszedł do władzy tembardziej odbiera mu legitymację do tak zapowiadanej ochrony armji przed polityką...

Socjaliści bułgarscy, zrażeni rządami Stambolijskiego, dotąd popierali rząd Cankowa. O ile ten jednak zechce na miejsce chłopskiej bezwzględności iść stanowczo po drodze tak reakcyjnej — może łatwo przyjść do zerwania.

KRONIKA

— 0 —

Kraków, 26 stycznia.

Utworzenie departamentu aprowizacyjnego

„Echo Warszawskie” donosi, że najpoważniejszy kandydat na stanowisku nadzwyczajnego komisarza zwalczania drożyzny p. Zygmunt Kmita, w pertraktacjach z prezydentem ministrów Grabkim wysunął jako jeden z nieodzownych warunków, sprawę przekształcenia nadzwyczajnego komisariatu zwalczania drożyzny na departament aprowizacyjny ministerstwa spraw wewnętrznych, albowiem dotychczasowa dorywczosć prac i nadzwyczajność działań komisariatu żadnych pomysłów rezultatów nie wydały.

Świt... świt... Świt nadszedł, a z nim spokój. Na parę krótkich godzin, spokój nastaje nawet w piekle.

Z nieogłoszonych wierszy Feliksa Rivareza.

I.

Pomnij o Boże, jam tak drobny twór,
Życie me krótkie w śmiertelnych kręgu mar;
Zbyt jestem słaby, bym z Tobą wiódł spór,
Lub w twarz Ci rzucił wraży życia dar.
Boże, mój Boże, jam tak drobny twór,
Złaman, bezskrzydły, a dłoń Twa mnie gnie;
Lecz gdybym światem ja rządził z za chmur,
Czyż byłbym zrobił Tobie, co Ty mnie?
Boże, mój Boże, jam tak drobny twór.

II.

Z mgławic ulotnych a bolesnych rzeczy
Jak ptak z swej klatki rwę się i w świat dążę
Niech miłość ludzka me skrzydła uleczy,
A zrozumienie usta mi rozwiąże.
Tkliwe i ciepłe są dusze tych ludzi,
Jednak mniej w gułche wpędzają podziemia;
Wołam i czekam — echo się nie budzi.
Nikt nie rozumie: i to mnie oniemia.

Epilog.

Rene spędzał wakacje letnie w Marteuilles. Małgorzata bawiła tu już od zeszłego lata, studjując egiptologję i pełniąc przy ojcu obowiązki sekretarza. Paryż ją zmęczył widocznie, a Rene nosił się z myślą zwinięcia mieszkania własnego i wynajęcia pokoju kawalerskiego. Mieszkanie osobne było tylko zbyt kosztownym wydatkiem, skoro ona nie chciała wracać.

— Może ze mną pójdziesz do kościoła? — spytała ciotka, otwierając drzwi pokoju, w którym śledził z Henrykiem i Blanką. — Prześliczny ronek do przechadzki.

Wstał bez wahania. Teraz było mu zgoła obojętnem, z kim szedł do kościoła.

Kiernikowa demokracja

Poprzedni minister spraw wewnętrznych p. Kiernik wypracował projekt ordynacji wyborczej dla gmin miejskich, który mamy przed sobą. Wedle tego projektu każdy wyborca ma w zasadzie prawo do oddania jednego głosu. Ponadto każdy wyborca ma prawo do oddania głosu dodatkowego, jeżeli posiada następujące warunki:

- ukończył 40-ty rok życia,
- ma 4-ro dzieci,
- zajmuje posadę państwową lub samorządową,
- brał udział w kampanji wojennej w polskiej armji,
- otrzymał polski order,
- ukończył szkołę średnią,
- ukończył uniwersytet.

Wyborca najwyżej może mieć pięć głosów.

Taki „demokratyczny” projekt ordynacji wyborczej miejskiej mógł wyjść tylko od ministra, który głodnych kolejarzy chciał nakarmić... ołowianami galkami. Tak toną w bagnie chłopskim wszyscy, którzy z nlem wchodzą w zbyt bliski kontakt.

— 0 0 0 —

GLUPOTA ORGANU P. KUCHARSKIEGO przechodzi wszelkie pojęcie. Dla „Gońca” protest radców socjalistycznych przeciw wysokiemu podatkom od lokatorów jest demagogją, obliczoną na — zdobycie mandatów. Gdyby nawet tak istotnie było, nie byłoby w tem nic zdrożnego, gdyż uważamy, że partji naszej należy się większość mandatów do Rady miejskiej i mamy nadzieję, że nasze pod tym względem aspiracje zostaną przez wyborców spełnione. Niech zresztą stronnictwo „Gońca” spróbuje z nami konkurować. „Demagogia” radców soc. odniosła przeciw skutek, gdyż — jak wczoraj donieśliśmy — sekcje zmieniły gruntownie projekt w myśl naszych żądań.

Piszemy o tem nie dlatego, żebyśmy się liczyli z krytyką „Gońca”, która nikomu nie zaimponuje. Chcemy tylko napiętnować śmiałość — żaby, która też nadstawia nogę.

POGRZEB PROF. LAZARSKIEGO odbędzie się dziś w sobotę o 3 popoł. z domu żałoby przy ul. Dietlowskiej na cmentarz rakowicki. Liczne pokolenia lekarzy i farmaceutów kształciły się pod kierunkiem prof. Łazarskiego w farmakologii i farmakognazji, zmarły bowiem profesor należał do nestorów ciała profesorskiego przy Uniw. Jagiellońskim. Parok otnie zajmował stanowisko dziekana wydziału lekarskiego, a w r. 1909 piastował godność rektorską. Przez szereg lat był prof. Łazarski też prezesem krakowskiej Izby lekarskiej. Pozostawił szereg prac z zakresu swojej specjalności.

Na nic się zdało je odpychać — wracały ciągle i bez przerwy. Piskliwe ich głosy wdziczyły się, przymilały, trajkotały i kwiczały.

„Mnie zaufaj, ja cię nie zdradzę”.

„Nie, nie wierz jej, tylko mnie”.

Nagle wszystkie te głosy zlały się w huczny śmiech, w gdakliwy, hałaśliwy śmiech murzyński... Och, jeśli nie przestaną, on oszaleje, oszaleje...

— Jaime! Jaime, oddal odemnie te kobiety, oddal te kobiety!

Twarzą leżąc na ziemi, obejmował nogi pijanego mleszańca, którego był niewolnikiem.

— Jaime, nigdy już nie ucieknę! Będę ci służył jako kłown aż do śmierci, tylko oddal te kobiety...

— Ach, dowiedziałeś się, że są jeszcze gorsi od starego Jaime? Kopałem się co prawda, ale nigdy nie podsłuchiwałem twych tajemnic, gdyż bredził z gorączką; nie mnie to nie obchodziło.

— Ratunku! — jęczał, starając się podnieść. — Och, ratunku!

Carino, chodź do mnie po ratunek.

— Och, tylko nie ten głos, tylko nie to! Raczej murzyński, kobiety malowane; ich nie kochał.

— Kłamałeś przedemną — kłamałeś! Raczej z okna na bruk, niż twoją miłość.

Wpłynęło zimne powietrze nocy; podniesiona franka fruwała, powiewała i opadła na niego, jak całun. Z głębi ciemności Ukrzyżowany wyciągał ręce szydce.

„Chodź do mnie. Widma ciążą nad tobą; skocz i nie miej lęku. Jeśli padniesz, to w moje objęcia”.

— Kłamstwo, kłamstwo! — krzyknął. — Wszystkie kłamstwo!

Zatrzasnął okno przed zjawą; i cały świat zapadł się i zniknął wśród loskotu.

Zbudził się na podłodze koło okna. Rozdarta franka opłatała się wokół niego, a na policzku miał krwawą bliznę od upadku. Trzymając się parapu, powstał z trudem i wyrzwał oknem.

Szli oboje aleją, on zrywając kwiecie lipy, aby wdychać jego woń, a Angelika oburącz trzymając sztywnie modlitewnik. Twarz jej miała wyraz uroczystej powagi.

— Pragnęłabym z tobą pomówić, — rozpoczęła w pewnej chwili. — Czy nie sądzisz, że czas ci już założyć własne ognisko? Lat ci przecież przybywa, a jeśli masz zamiar się ożenić, to powinneś uczynić to rychło.

— Mam trzydzieści pięć lat. Nie widzę jednak potrzeby ożenku. Jest mi całkiem dobrze.

— Tak, mój drogi, ty już masz taką pogodną naturę. A jednak musisz się czuć bardzo samotnym w Paryżu, teraz, po wyjeździe Małgorzaty. Serce mi się ścisza, ilekroć myślę, jak całkiem sam tam jesteś.

— Nie, ciociu, nie zawsze jestem sam; mam wielu bardzo miłych znajomych. Zresztą nie znam nikogo, z kim miałbym się żenić.

— Mój drogi, a czy nie mógłbyś tak pomyśleć o Zancie Duplessis? To taka pobożna dziewczyna i ogromnie łagodna; znam ją od dziecka. A jaki dostanie posag wspaniały! Chociaż wiem, że ty jesteś zamało światowy, aby o tych rzeczach myśleć. Masz słusność; serce chrześcijańskie więcej warte od bogactw; niemniej majątek ją czeka ogromny i do tego w najbliższem sąsiedztwie. Ona nie jest co prawda piękną, ale całkiem przystojną; a dla nas wszystkich byłoby szczęściem, gdybyś się ożenił.

Zamilkła, aby zaczerpnąć tchu.

— Tak ciociu, to wszystko prawda — z uśmiechem odparł Rene — tylko widzisz, tak się jakoś składa, że ani sympatyczna panna Duplessis, ani jej majątek nie są mi potrzebne. Daj pokój, wszak już masz w rodzinie jednego żonatego; czemużbym ja dla odmiany nie miał zostać kawalerem?

Broda starej panny zaczęła drżeć.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SZOPKA KRAKOWSKA. Najbliższe przedstawienia szopki krakowskiej odbędą się w Muzeum przemysłowym w sobotę 26 bm. o godz. 6 wieczór, oraz w niedzielę 27 bm. o godz. 4 po poł. i o o godz. 5 i pół wiecz. Bilety wcześniej do nabycia w kancelarii Muzeum w godzinach od 9 do 2.

X. PORANEK SYMFONICZNY BRAHMS-WAGNER) wykonany będzie bez powtórzenia w niedzielę 27 bm. Pozostałe bilety do nabycia u J. Lipskiego, Sławkowska 8.

BOŻE NARODZENIE W MUZYCE wykonane zostanie staraniem „Echa” w sobotę 2 lutego w Starym Teatrze. Bilety już do nabycia u J. Lipskiego, Sławkowska 8.

— 0 0 0 —

Z Polski

PO ZNIESIENIU MINISTERSTWA ZDROWIA utworzony został departament zdrowia przy ministerstwie spraw wewnętrznych. Kierownikiem tego departamentu został mianowany dr Wrocławski, wyższy urzędnik b. ministerstwa zdrowia.

TOW. ALBERT THOMAS. dyrektor międzynarodowego biura pracy, przyjeżdża do Warszawy 20 lutego.

WYCIECZKA STUDENTÓW WĘGIERSKICH przybędzie w pierwszej połowie lutego do Polski. Wycieczka zwiedzi Warszawę, Łódź i Kraków.

SPRAWA LEDNICKIEGO PRZECIW „GAZECIE WARSZAWSKIEJ”, co do której śledztwo ciągnie się już trzy lata, wyznaczona została na 28 bm. Zawezwano 109 świadków.

WĘGIEL PASTWA PŁOMIENI. Katowicka „Gazeta Robotnicza” donosi z Bielszowic: Na kopalni „Skarbole” w Bielszowicach pali się od dłuższego czasu zapas węgla około 20.000 ton. Ognia mimo usilnych starań ze strony zarządu kopalni nie zdołano dotychczas ugasić, zdołano go jednakowoż zlokalizować. Wskutek dymów i gazów wydobywających się z palącego węgla, cierpią okoliczni mieszkańcy.

ARESztOWANIE KOBIETY-SZPIEGA. Władze aresztowały w Warszawie, niejaką panią Jefremow. Przed kilkoma dniami centr. kom. ukraiński, w którego lokalu zamieszkiwała pani Jefremow z mężem, stwierdził, że utrzymuje ona stałą korespondencję z Charkowem, dokąd przesyła sprawozdania i odpisy najsekretniejszych dokumentów komitetu. Przy rewizji znaleziono u niej liczne dowody kompromitujące, stwierdzające jej funkcje szpiegowskie.

PRZYGODY ŁODZIANKI W ARGENTYNI. Niejaka R. Ż. poznała w Łodzi młodego człowieka, który się przedstawił jako Mojżesz Grinblat z zawodu krawiec. Po pewnym czasie już jako narzeczony zaproponował Ż., aby wyjechała z nim do Argentyny, gdzie posiada bogatą rodzinę. Nie podejrzewając złego, dziewczyna dała się namówić i narzeczony wyjechał do Buenos Ajres. Po przybyciu do portu, narzeczony znikł, lecz natomiast zjawił się jakiś młody człowiek, który oświadczył zmartwionej kobiecie, iż ma polecenie od towarzystwa emigracyjnego zaopiekowania się nią i na znak prawdziwości słów swych pokazał jej fotografie. Nieznajomy wynajął dorożkarza, zapłacił mu zgóry za kurs i dał adres jakiegoś domu rozpusty, dokąd miał ją dowieźć. Dorożkarz jednak poczuł, iż sprawa jest nieczystą i na migi dał do zrozumienia swej pasażerce, iżby nie godziła się jechać. W ten sposób uniknęła Łodzianka niebezpieczeństwa. Posiadając adres jednej z towarzyszek podróży, Ż. zwróciła się do niej o pomoc, którą też znalazła. Policja miejscowa wszczęła w tej sprawie dochodzenia.

— 0 0 0 —

Z zagranicą

SKANDAL POLITYCZNY W CZECHACH. „Pravo Lidu” ogłasza list brata prezydenta senatu Praska, Waclawa Praszka, wystosowany 14 sierpnia 1914 r. do byłej c. i k. kancelarii gabinetowej we Wiedniu, w którym to piśmie Waclaw Praszek, powołując się na polityczne wpływy swego brata, ofiaruje dostarczenie kancelarii gabinetowej poufnych sprawozdań pod pseudonimem Waclaw Böhm. Z okazji tej rewelacji „Pravo Lidu” ntakuje gwałtownie prezydenta senatu Praska i zarzuca mu, że użył swego brata za figuranta, aby samemu zostać konfidentem Habsburgów. Poza tym Praszek ma na sumieniu drugi skandal, mianowicie że jako przywódca agrariuszy czeskich brał od rządu rzekomo dla stronnictwa spityus, który sprzedawał na własną korzyść. Z powodu tych rewelacji pisma domagają się, aby Praszek złożył godność prezydenta senatu.

Przegląd gospodarczy

— 0 —

Z TARGU. Piątkowy targ był bardzo ożywiony. Zwieziono dużą ilość nabiału i drobiu, których cena w stosunku do cen wtorkowych nie uległa zmianie. 1 litr mleka zbieranego sprzedawano po 400—450 tys. marek, niezbieranego 450—500 tys. marek, śmietany słodkiej 600—700 tys. marek, kwaśnej 500 tys. do 1 miliona marek, 1 kg. masła 4 miliony 500 tys do 5 milionów marek, sera 800—900 tys. marek, jaja do sztuki 180—200 tys. marek. Drób: kura 5—10 milionów marek, kaczka 7—12 milionów marek, gęś 14—20 milionów marek, indyk 15—22 milionów marek. Zajęcie sprzedawano w cenie 7—8 milionów marek za sztukę. Ryby: 1 kg. karpia 6—7 milionów marek, szczupak 6 milionów marek, lin 4 miliony marek.

KURS FRANKA WALORYZACYJNEGO

Warszawa (PAT). Kurs franka waloryzacyjnego na 27 stycznia ustalony został na 1,920.000 marek.

KURS DOLARA

Waluty: Dolary 10.225—10200, Franki franc. 446 i pół.

Dewizy: N. Jork 10,150—10,125—10,110, Zurych 1,747 i pół, Praga 297—294—293, Wiedeń 144—143, Paryż 445—454.

Kraków, 25 stycznia. W dniu dzisiejszym w obrotach bankowych kurs dolara wynosił 10,225.000—10,200.000 marek przy tendencji słabej i obrotach dość żywych.

PODATEK MAJATKOWY

Izba skarbową przypomina, że stosownie do postanowień art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 o podatku majątkowym, ostateczny termin do składania zeznań upływa 31 stycznia 1924. Kto nie złoży w tym terminie zeznania, ulegnie grzywnie do 1000 franków złotych.

WALORYZACJA TARYF KOLEJOWYCH

Warszawa (PAT). Dnia 23 bm. weszło w życie rozporządzenie ministra skarbu, w myśl którego opłaty kolejowe będą podlegały przerechowaniu wedle kursu franka złotego 2 razy na miesiąc, t. j. w okresie od 1 do 15 i od 16 do końca każdego miesiąca. Dla okresu pierwszego miarodajny jest kurs franka złotego z dnia 28 lub 29 poprzedniego miesiąca, dla okresu drugiego kurs franka złotego z dnia 13 tego miesiąca, ogłoszony przez ministra skarbu w „Monitorze”.

Uciecha gdańska z 25 stycznia

Akcje bankowe	W tysiącach marek polskich		
	otw.	zakońc.	Transakcje
Bank Przemysłowy I—VIII	2000	2500	2300 2150
Bank Hipoteczny	2800	33.0	3000
Bank Małopolski	2800	200	
Ziemski Bank Kredyt.	1000	1500	1400—1300
Powszechny Bank Kredyt.	.75	426	400
Akc. Bank Związkowy I—X	400	450	425
Bank Komercyjny I—IV	600	700	
Bank kred. w Warszawie			
Bank Związ Spółek Zarob.	20000	25000	
Bank Ziemski, Łódź			
Miljonówka			

Akcje tow. handl. i przem.	w tysiącach marek polskich		
	otw.	zakońc.	Transakcje
P. L. H. I—V em.	1800	2000	1900—1825
„Impex”	100	150	120
„Piarma” (B. Jawornicki)	1500	2000	1900—18 0
T. H. Bracia Rolnicy	100	600	600—550
„Polski Głaz”	500	600	550
C. Hartwig, Poznań			
Zeglugi Polska	425	475	475 450
Zieleniewski I—IV em.	50000	55000	52500—54500
H. Cegielski, Poznań I—IX	500	3000	2650 2550
Warsz. Parowozy I—III em.	2000	2500	2400—2350
Automotor	1800	2200	
„Potęga” Tow. hut. żel.			
„Lemiesz”			
„Izrael” I—VI	3500	4000	3800—3600
„Pocisk”	5000	5500	5200—5500
Portland-Com. Szczakowa Góra	80000	85000	81000—83000
Siersza	25000	30000	27500 28000
Tepege I—IV	14000	17000	14750—15500
Polska Nafta	2400	2900	2600—2300
„Pokucie” Naft. Sp. akc. I	1500	2000	2000—1650
Oikos	20000	25000	
Pezet	1000	1500	
Strug	5500	6000	
Syndykat Koszyk., Kraków	650	750	700—725
„Luszcze” Izrael	17000	20000	
„Kraus” I—VI em.	8000	8300	8100—8150
Fabr. cukru w Chodurowie	20000	25000	24500—23 50
Porcelana Cmielów	62 0	6700	6600—6300
Elektr. Siersza I—IV em.	1500	2000	1750—1650
Zakłady przem. „Ryngraf”	1500	2000	16 0
S. W. Niemajowski	2500	3000	2650—2600
Fabr. kapeł. w Myślenicach	500	600	

TELEGRAMY GIELDOWE

Warszawa, 25 stycznia (PAT). Giełda. Waluty. Cyfry w tysiącach: Dolary Stanów Zjednoczonych 9950, sprzedaż 10050, kupno 9850, frank złoty 1915, frank francuski 438, frank szwajcarski 1705—1700, korona czeska 281, pożyczka dolarowa 6200—6250,

bony złotowe 1500—1500, pożyczka złota 10500—10000, milionówka 450—400.

Czeki: Belgia 409.900—402, sprzedaż 406. kupno 398, Holandia 3690—3688 i pół, Praga 288.250—284.500, Londyn 42100—41750, sprzedaż 42150, kupno 41350, Nowy York 9950, sprzedaż 10050, kupno 9850, Paryż 446 i pół, 445, sprzedaż 449, kupno 441, Szwajcaria 1716, sprzedaż 1733, kupno 1699. Wiedeń 140—140*10, Włochy 433—430.800, Sztokholm 2075.

Wiedeń, 25 stycznia (PAT). Giełda. Dewizy: Amsterdam 26440, Zagrzeb i Belgrad 809, Berlin 16'20, Bruksela 2894 Budapeszt 241, Bukareszt 354, Chrystianja 9630, Kopenhaga 11660, Londyn 300000 Madryt 8880, Medjolan 3084, Nowy York 70935, Paryż 3172, Praga 2059, Sofja 502, Sztokholm 18170 Zurych 12255, dolary 70860, belgijskie 2855, bułgarskie 480, duńskie 11420, marka niem. 15'70, angielskie 298500, francuskie 3135, holenderskie 26230 włoskie 3060, jugosłowiańskie 806, norweskie 9510, polskie 71-81, rumuńskie 343, szwedzkie 17960, szwajcarskie 12140, hiszpańskie 8760, czeskie 2036, węgierskie 150.

UDZIAŁ BANKÓW POLSKICH W GDAŃSKIM BANKU EMISYJNYM

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Dnia 23 bm. grupa banków polskich zgłosiła udział w subskrypcji na akcje gdańskiego banku emisyjnego w wysokości 28 procent akcji. Oprócz banków warszawskich zgłosił też udział krakowski bank małopolski i lwowski bank przemysłowy.

Niemiecki bank emisyjny

Paryż (PAT). „Petit Parisien” podaje zasady, na których opierać się ma statut niemieckiego banku emisyjnego. Subskrybenci niemieccy i cudzoziemcy nie będą obowiązani do ujawniania swoich nazwisk. Subskrybenci niemieccy, o ile nabeżdą akcje banku emisyjnego conajmniej za połowę posiadanych przez nich dewiz obcych, korzystać będą z amnestji za przestępstwa dokonane przez ukrywanie, albo wywożenie kapitału. Kapitał banku w złocie i w dewizach złożony będzie w jednym z krajów neutralnych, a to celem zabezpieczenia go przez ewentualną rewolucję w Niemczech i przed aresztowaniem ze strony obcego państwa. Akcjonariuszom będzie wypłacana dywidenda w złocie. Bank zwolniony będzie od podatku. Dziennik ten donosi dalej, że dr. Schacht spodziewa się znaleźć w Niemczech około 2 miljardy marek złotych w dewizach obcych oraz taką sumę w kapitałach niemieckich ulokowanych zagranicą.

Berlińska „Die Zeit” pisze, że ścisłość informacji „Petit Parisien” nie może być na razie sprawdzona, oświadcza jednakże, że szczegóły podane przez ten dziennik są po większej części prawdziwe.

Repertuar

Teatr im. Jul. Słowackiego

Sobota: Nowość „Ptak”.
Niedziela popoł.: „Betleem polskie”, wieczorem: „Ptak”.

Teatr Bagatela

Sobota popoł.: „Noc Sabatu” (ceny niższe) wieczór: „Prawda w winie”.
Niedziela popoł.: Wielka rewja humoru, wieczór: „Prawda w winie”.

Teatr miejski Operetka

Sobota: „Katja tancerka”.
Niedziela popoł.: „Krowoderskie zuchy”, wieczór: „Katja tancerka”.

Uniwersytet Ludowy im. A. Mickiewicza

(Aleja Krasińskiego 8. Dom górników).
Sekretariat U. L. otwarty od 5—7 wieczór.
Czytelnia U. L. otwarta od 5—7 wieczór.

Kurs nauki obywatelskiej

Niedziela 27 stycznia godz. 6: Prof. A. Matejko: Zagadnienia ustrojowe dawnej Rzeczypospolitej.

Kollegium wykładów naukowych

(Rynek A—B 39).
Początek o godz. 7 wieczór.
Sobota. Dyrektor Bolesław Wallek-Walewski: Muzyka mowy ludzkiej w naturze i w sztuce (z przykładami).

Kinoteatry

Uciecha: premiera Liliana Gish „Dolina szczęścia”.
Promień: „Walka o Rzym”.
Zachęta: Piotr Wielki.
Reduta (ul. Lubicz 15) nowy program: do niedzieli 27 stycznia br. włącznie „Bratobójca” (Piętno Kaina), wielki dramat sensacyjno-awanturyczny z Olgą Beloi w głównej roli.

Pamiętajcie o prześladowanych!

Z Rady miejskiej

Kraków, 26 stycznia.

Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej zaczęło się o 6 i pół wieczór, ponieważ na żądanie klubu radców PPS odbyło się posiedzenie sekcji II i III w sprawie podatku od lokatorów. Galeria była przepelniona publicznością, w westybulu magistratu skonsygnowano policję pod komendą „odważnego” kom. Ptaszkowskiego.

Na początku posiedzenia prezyd. Federowicz poświęcił kilka słów zmarłemu niedawno radcy miejskiemu śp. Henrykowi Szatkowskiemu. Wspomnienia pośmiertnego wysłuchali radni stojąc.

INTERPELACJA PPS W SPRAWIE REDUKCJI W SZKOLNICTWIE ŚREDNIEM

Następnie odczytano interpelację klubu radców PPS w sprawie redukcji sił nauczycielskich i paralełek. Prezyd. Federowicz objaśnił, iż redukcja ta do skutku nie dojdzie. Dalej odczytano interpelację klubu radców PPS w sprawie bezrobocia i wniosek nagły w sprawie walki z drożyzną. Brzmia one:

INTERPELACJA KLUBU RADCÓW PPS W SPRAWIE ROSNĄCEGO BEZROBOCIA

Do kleski drożyzny i mrozu dołącza się w obecnym czasie również kleska rosnącego szybko bezrobocia, — kleska ta, której nie mieliśmy w ciągu 5 lat istnienia państwa, grozi tysiącom rodzin zupełną ruiną i śmiercią głodową. Rząd zapowiedział przeprowadzenie przez ciała ustawodawcze ustawy o pomocy dla bezrobotnych, zanim to jednak nastąpi, jest rzeczą konieczną, by gmina poczyniła przygotowania do robót publicznych, mogących zatrudnić większą ilość ludzi oraz do uruchomienia tanich kuchni dla żywienia bezrobotnych. Podpisani zapytują p. prezydenta, czy zarząd miasta jest przygotowanym do podjęcia tej akcji?

WNIOSEK NAGŁY KLUBU RADCÓW PPS W SPRAWIE DROŻYZNY

Rada m. Krakowa stwierdza z ubolewaniem, że akcja zwalczania drożyzny przez kompetentne czynniki prowadzona nie daje pożądanego wyniku. Cena węgla w dolarach jest parokrotnie wyższa aniżeli przed wojną, przydział cukru przez komisarzy dla walki z drożyzną dokonuje się w warunkach, uniemożliwiających spółdzielcom i gminom wykupno całego przydziału, a nadto cena cukru wzrosła niepomniernie w ciągu ostatniego półrocza; dostawa mąki przez „Guzohan” jest nieregularna i miasta i spółdzielnie pozbawione są zupełnie zapasów, a nadto cena mąki z „Guzohanu” jest niestosunkowo wysoka. Z powyższych powodów działalność miejskiego zakładu aprowizacyjnego i spółdzielni nie zadawalnia ludności, nie wpływa w dostatecznej mierze na regulowanie cen towarów, nie może skutecznie przeciwdziałać drożyznie, która wywołuje najgłębsze niezadowolenie ludności. Wobec tego Rada m. Krakowa uchwała: „Wzywa się prezydium miasta i posłów krakowskich do podjęcia energicznych starań celem uruchomienia urzędu, któryby istotnie, szczerze i skutecznie przeciwdziałał drożyznie”.

Przystąpiono do I punktu porządku dziennego:

SPRAWY PODATKU OD LOKATORÓW,

który referował wiceprezydent dr Wielgus prosiąc o uchwalenie wniosków sekcji II i III.

Rm. tow. Ziłber zapytuje, dlaczego wniosek nagły klubu radców PPS w sprawie drożyzny nie został głosowany, mimo, że był zgłoszony w myśl regulaminu.

Prezyd. Federowicz wyjaśnia, iż dopiero teraz spostrzegł, iż wniosek był zgłoszony przed porządkiem dziennym.

OBSTRUKCJA RADNYCH PPS

Rm. tow. dr Müller w dyskusji nad podatkiem od lokatorów stwierdza, iż co do wyznaczania stawek w stosunku do czynszów istnieją niejasności, przytem ustanawianie stawek w złocie w chwili, gdy nadchodzi groźny kryzys, byłoby krzywdzącym ludność. Lokatorzy prócz podatku lokatorskiego będą musieli płacić inne podatki w złocie tak gminne jak i państwowe. Z ustawą o podatku lokatorskim trzeba poczekać, aż wyjdzie nowela do ochrony lokatorów. W każdym razie winien być ów podatek ściągany nie kwartalnie lecz miesięcznie. W dalszym ciągu swej obstrukcyjnej mowy, tow. dr Müller krytykował ostro gospodarke miejską i rządu p. Federowicza.

O godz. 8.25 po 5 kwadransowej mowie zakończył rm. tow. dr Müller swoje wywody.

Po przemówieniu rm. tow. Jaroszewskiego rm. tow. dr Bobrowski postawił wniosek o przerwanie dyskusji nad podatkiem od lokatorów i przejścia do punktu 2 ustawy

UPOSAŻENIOWEJ DLA PRACOWNIKÓW MIEJSKICH.

Prezydent skonstatował brak kompletu, poczem rm. tow. dr Rosenzweig zażądał skonstatowania kompletu i w razie braku radców stawia wniosek zwołania posiedzenia Rady miejskiej na poniedziałek, aby na porządku dziennym stanęła sprawa uposażeniowa.

Prez. Federowicz oświadczył, że żadnych wniosków nagłych pod głosowanie nie podaje i posiedzenie zamyka. Radcom socjalistycznym, którzy wytrwali do końca posiedzenia, podczas gdy inni radcy uciekali, nie chcąc uchylać ustawy uposażeniowej funkcjonariuszy magistratu, galeria zgłowała gorącą owację.

Powrót p. Younga do Warszawy

Warszawa (AW). Wczoraj rano powrócił do Warszawy doradca finansowy p. Hilton Young. Jak podaje „Kurier Czerwony”, p. Young, wysiadłszy z wagonu, przemówił do stojących osób następującymi słowy: Zostawiłem Polskę markową, a zastaje ją prawie złotą. Polacy tyle zrobili dla sanacji skarbu, że przewiduję zmianę mego stanowiska z doradcy na życzliwego obserwatora.

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Premier Grabowski przyjął wczoraj p. Younga i jego pomocnika p. Nictona, z którymi odbył krótką naradę.

Rokowania polsko-gdańskie

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Dnia 28 bm. rozpoczną się w Warszawie rokowania polsko-gdańskie o zawarcie umowy co do kaucji w sądownictwie i wzajemnego wykonywania wyroków sądowych.

Machno pod dozorem policyjnym

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Zamieszkały na Pomorzu „ataman” Machno został z polecenia władz administracyjnych oddany pod dozór policyjny.

Poincare przed upadkiem?

Wiedeń (AW). „Wiener Allg. Ztg.” donosi z Paryża, że Poincare znajduje się obecnie w trudnej sytuacji. W Izbie deputowanych rozpoczęła się dyskusja nad projektami sanacyjnymi. Przeszło 30 mowców ma wystąpić przeciwko finansowej polityce rządu. W kuluarach parlamentarnych krąży pogłoski, że Poincare ma zamiar ustąpić. W razie upadku Poincarego jako następcę wymieniają posła Barthou.

Rosja zrywa stosunki handlowe z Francją

Paryż (PAT). „Petit Parisien” donosi, że dotychczasowy przedstawiciel handlowy rządu sowieckiego w Paryżu, Skobelew, otrzymał polecenie rozwiązania wszystkich urzędów w Paryżu przez niego utworzonych. Skobelew wrócił niedawno z Moskwy do Paryża. Zarządzenia te dotyczą wypowiedzenia wszystkich kontraktów, zawartych w ostatnim czasie. Skobelew ma wypłacić odszkodowania, spowodowane zerwaniem kontraktów. Skobelew udaje się, jak słychać, za 14 dni z całym swoim biurem urzędniczym do Londynu.

Podpisanie umowy francusko-czeskiej

Paryż (AW). Dzienniki donoszą: Poincare i dr. Benesz podpisali umowę francusko-czeską. Tekst tego układu zostanie w niedzielę 27 bm. ogłoszony równocześnie w Paryżu i Pradze.

Międzynarodowa pożyczka dla Niemiec

Londyn (AW). „Daily Telegraph” podaje na podstawie wiadomości z kompetentnego źródła berlińskiego, że Niemcom zostanie udzielona międzynarodowa pożyczka, skoro tylko odzyskają z powrotem jurysdykcję i administrację w zagłębiu Ruhry. W związku z powrotem przedstawiciela Niemiec do Paryża istnieje nadzieja, że rząd francuski zgodzi się na pożyczkę niemiecką, ponieważ część jej ma służyć na pokrycie potrzeb Francji, która znajduje się w kłopotliwym położeniu.

Wybory w Niemczech

Berlin (PAT). Przywódcy stronnictw parlamentarnych uznali, że z powodu opóźnionej pory nie jest możliwą obecnie zmiana reformy wyborczej do Reichstagu. Sądzą, że wybory odbędą się w czerwcu.

Odroczenie konferencji bałtyckiej

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Termin konferencji państw bałtyckich w Warszawie uległ parotygodniowej zwłoce.

Związki i zgromadzenia

TOWARZYSZE! TOWARZYSZKI! W myśl uchwały Wydziału Rady Robotniczej z 6 stycznia br. zwołujemy na niedzielę 27 stycznia o godz. 10 przed południem w sali Domu Rob. przy ul. Dunajewskiego 5, II p. **DOROCZNE OGÓLNE ZEBRANIE PARTYJNE** z porządkiem dziennym: 1) odczytanie protokołu z ostatniego rocznego zebrania partyjnego, 2) sprawozdanie a) sekretarza z działalności, b) skarbnika, c) klubu radców PPS, d) stow. spożywczych, e) tow. urzyci dół dzieci, f) komisji oświatowej, g) z XIX kongresu, h) patronatu nad więźniami politycznymi 3) sprawozdanie poselskie tow. dra Bobrowskiego posła miasta Krakowa, 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej, 5) wybór Wydziału Rady Robotniczej, 6) wnioski. Wstęp mają tylko tow. opłacający (bez zaległości) podatek partyjny. W myśl uchwał XIX Kongresu czynne prawo nabywa się po 2 miesiącach, bierne po 6 miesiącach należonia do partji. Za Wydział Rady Robotniczej PPS:

Dr Emil Bobrowski, przewodniczący.

Dr Józef Rosenzweig, sekretarz.

KOMISJA KONTROLUJĄCA WYDZIAŁU RADY ROBOTNICZEJ PPS zbierze się w sobotę 26 bm. punktualnie o godz. 5 po południu w Sekretariacie Rady Robotniczej, Dunajewskiego 5.

ZWIĄZEK ZAWODÓWY PRACOWNIKÓW TRAMWAJOWYCH, oddział Kraków, odbędzie w sobotę 9 lutego o godz. 11.30 w nocy w lakierni tramwajowej V walne zgromadzenie. W razie braku kompletu odbędzie się w tym samym dniu drugie zgromadzenie o godz. 12 w nocy z tym samym porządkiem dziennym bez względu na ilość obecnych, a uchwały na temże zapadłe będą prawomocne.

ZGROMADZENIE KRAWCÓW I KRAWCZYŃ odbędzie się w poniedziałek 28 bm. w lokalu Zw. zawod. Dunajewskiego 5 II p. o godz. 7 wieczór. Sprawy bardzo ważne. O liczne i punktualne przybycie uprasza Zarząd.

ZABAWA KRAKOWSKICH METALOWCÓW odbędzie się w sobotę 26 stycznia w sali Związku stowarzyszeń robotniczych ul. Dunajewskiego 5 II. p. Początek o godz. 9 wieczór.

Przegląd społeczny

W PRZEDEDNIU STRAJKU W PRZEMYSŁE WŁÓKNISTYM

We środę w Łodzi odbył się dalszy ciąg konferencji z przemysłowcami. Przemysłowcy stali na stanowisku waloryzacji płac, według norm przedwojennych i kategorycznie odmówili 88 procent. Związki zawodowe nadal podtrzymywały swoje żądania, wyrażając je w dwóch alternatywach: albo podwyżki komisji statystycznej, albo waloryzacja płac na podstawie cen artykułów żywnościowych. Po porozumieniu nie doszło i robotnicy zwrócili się do rządu o natychmiastową interwencję, z tem, że o ile interwencja przewleklaby się, albo nie dała pożądanego dla robotników wyników, robotnicy przystąpią do strajku. Wieczorem odbyło się zebranie delegatów klasowego Związku włóknarzy, na którym po dłuższej dyskusji postanowiono zasadniczo strajk proklamować, termin jego jednak będzie wyznaczony dopiero w sobotę. Tymczasem Związek porozumie się z pozostałymi organizacjami. Poza tem uchwalono na sobotę zwołać wiec publiczny w sprawie bezrobocia i żądań ekonomicznych; następnie pochodem udać się do województwa w celu wręczenia wojewodzie uchwalonych przez wiec rezolucji.

(W Pabianicach delegaci Związków zawodowych klasowych i enpeerowskich udali się do wojewody łódzkiego i wręczyli mu memoriał, w którym domagają się interwencji rządu w sprawie ulżenia doli robotników pabjanickich, którzy znajdują się w krytycznym położeniu, wskutek szalonego bezrobocia i ostatniego zatargu w przemyśle.

KONKURS NA DWIE ROZPRAWY O MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY

Międzynarodowe biuro pracy komunikuje: Aby zaznajomić społeczeństwo polskie z międzynarodową organizacją pracy, a tem samem umożliwić mu korzystanie w całej pełni z jej działalności, międzynarodowe biuro pracy zdecydowało się ogłosić dwa konkursy na dwie polskie rozprawy o międzynarodowej organizacji pracy przy Lidze narodów.

I. Tytuł pierwszej rozprawy brzmi: „Międzynarodowa organizacja pracy i znaczenie jej dla Polski”. Praca ta powinna stanowić wykład popularny o zadaniach i działalności międzynarodowej or-

ganizacji pracy. Rękopisy powinny liczyć około 10.000 słów i powinny być złożone najpóźniej do 31 marca br. Na prace te międzynarodowe biuro pracy wyznaczyło dwie nagrody: pierwsza w wysokości 500 franków szwajcarskich, druga w wysokości 200 franków szwajcarskich.

II. Tytuł drugiej rozprawy brzmi: „Ustrój i działalność międzynarodowego biura pracy”. Praca ta powinna stanowić wykład ścisły, o charakterze naukowym, aby służyć mogła za źródło informacji dla osób, pragnących posiadać głębszą znajomość przedmiotu. Rękopisy powinny liczyć około 70.000 słów i powinny być złożone najpóźniej do 31 listopada br. Na prace te międzynarodowe biuro pracy wyznaczyło dwie nagrody: pierwsza w wysokości 1000 franków szwajcarskich, druga w wysokości 500 franków szwajcarskich.

Warunki wspólne dla obu konkursów są następujące:

a) prace powinny być napisane w języku polskim, nie mogą zaś być tłumaczone z innego języka. Rękopisy mogą być napisane ręcznie o ile będą zupełnie czytelne; muszą jednak być nadsyłane w mocnej oprawie;

b) konkurs jest dostępny dla wszystkich obywateli polskich, z wyjątkiem tych, którzy należą do personelu międzynarodowego biura pracy lub sekretariatu Ligi narodów;

c) przy ocenie prac będzie brana pod uwagę w większym stopniu treść ich, niż forma; prace będą oceniane z całą bezstronnością według ich istotnej wartości, niezależnie od punktu widzenia autora;

d) wszystkie złożone rękopisy będą rozpatrzone przez sąd konkursowy, którego skład będzie następujący: p. Ludwik Darowski, b. minister pracy i opieki społecznej, przewodniczący; p. Gustaw Simon, wiceminister pracy i opieki społecznej; p. Franciszek Sokal, delegat rządu polskiego do Rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy; p. Antoni Kostanecki, profesor uniwersytetu warszawskiego, prezes Tow. ekonomistów i statystyków polskich w Warszawie; p. Ludwik Krzywicki, profesor uniwersytetu warszawskiego, rektor Instytutu gospodarstwa społecznego w Warszawie; p. Zbigniew Skokowski, członek sekcji międzynarodowego biura pracy, przedstawiciel dyrektora międzynarodowego biura pracy;

e) rękopisy należy przysyłać do oddziału korespondencyjnego międzynarodowego biura pracy w Warszawie, na ręce p. Dr. A. Rosego, ul. Moniuszki 1. 2, nie później, niż do 31 marca br.;

f) w każdym rękopisie powinny być wymienione czytelnie: imię, nazwisko, adres uczestników konkursu. Oprócz tego przy każdym rękopisie powin-

no być załączone oświadczenie, podpisane przez uczestników konkursu, stwierdzające, że jest on autorem pracy nadesłanej;

g) rękopisy nagrodzone staną się własnością międzynarodowego biura pracy; jednakże nie będzie ono się sprzeciwiało ogłoszeniu ich drukiem przez autora, niezależnie od biura. Co do rękopisów nienagrodzonych, międzynarodowe biuro pracy będzie się starało zwrócić je autorom; musi jednak złożyć z siebie odpowiedzialność za ewentualne zaginięcie rękopisu lub spóźnienie zwrotu.

W celu otrzymania bliższych wyjaśnień należy się zwracać do oddziału korespondencyjnego międzynarodowego biura pracy w Warszawie, ul. Moniuszki 2.

Konkursy powyższe zostały ogłoszone przez dyrektora międzynarodowego biura pracy, p. Alberta Thomasa, po usilnych staraniach delegata rządu polskiego do Rady administracyjnej, p. Sokala. Przypuszczać należy, że czynnikami zainteresowane jak najliczniej wezmą udział w konkursie.

ROZMAITOŚCI

— 0 —

DZIEŃ PRACY GWIAZDY FILMOWEJ

W pracowniach Paramount w Los Angeles spotkałem kiedyś znakomitego nowojorskiego adwokata.

— Panie — rzekł do mnie prawnik — pan się musiał urodzić w czepku. Bo czemu ja jestem? Jestem mniej lub więcej znanym adwokatem, który przygotowywał się przez wiele lat do swego zawodu, który zależny jest we wszystkim od publiczności i klientów, i który z trudem dorobił się praktyki. A pan? Wszystko, co pan posiada, spadło panu poprostu z nieba. Zarabia pan więcej na miesiąc, niż ja w ciągu roku!

— Niech mnie pan wysłucha — odrzekłem. — Byłem w szkołach i na uniwersytecie i spędziłem kilka lat w teatrze zanim zacząłem pracować dla filmu. W ciągu trzech lat grałem dla małych przedsiębiorstw i grałem codziennie dwa razy, nie wliczając w to próby, nawet w niedzielę. Czyniłem to z miłości do mego zawodu. Gdy dostałem się do wielkich pracowni, nie dbałem o zarobek, by tylko móc pracować z wielkimi gwiazdami i nauczyć się czegoś od nich. Wybiłem się usilną pracą i dopiero po pięciu latach stałem się znanym. Widzi pan, że i ja pracowałem! W tych słowach niema żadnej przesady. Jako artysta filmowy, aktor pracuje tak samo intensywnie, jak i w każdym innym zawodzie.

Szersze koła publiczności mniemają, że to łatwy i intratny zawód, i że uroda wystarcza zupełnie. Tak nie jest. Aktor filmowy poświęca swej pracy całą swą inteligencję i wytrwałość, i zmuszony jest bezustannie studiować charakter i gesty ludzkie, by zdobyć niezbędne dla roli wiadomości. Sama uroda nic tu nie wskóra... Oko jest oknem duszy, a zarazem najkrytyczniejszym fotografem i widzem. Widz nie zdaje sobie sprawy z tego, że każda rola wymaga starannego przygotowania i pracy.

Praca to nielada. Już o wpół do dziesiątej jestem w pracowni i pracuję bez przerwy do piątej popołudniu. Dopiero koło siódmej mogę spożyć obiad. Wieczorem oglądam nowe obrazy i gotowe sceny. Cały mój dzień jest zajęty...

— 0 0 0 —

WNIETA A SPADEK

Przed kilkoma dniami zmarł w Brazylii bogaty właściciel kopalni. Fernando Jose de Costa, zapisując testamentem swój majątek w sumie 2 000 funtów szterlingów, temu ze swych wnucząt, które pierwsze przyjdzie na świat.

Córka Fernanda miała wkrótce zostać matką. Niemowlę, które miało przyjść na świat w kołysce już oczekiwał majątek, ale w dwa miesiące po zgonie Fernanda rodzice przyszłego spadkobiercy poróżnili się z sobą i do tego stopnia, że musieli zrezygnować ze wspólnego pożycia.

Przed separacją postanowili, że jeżeli oczekiwaniem dzieckiem będzie syn, to wychowanem jego zajmie się ojciec, jeżeli przyjdzie na świat córka, to matka nią się zajmie.

I wszystko skończyłoby się jaknajlepiej, bez kłótni i zatargów, gdyby nie ta okoliczność, że bocian przyniósł od razu bliźnięta, chłopczyka i dziewczynkę. Gdyby nie było zapisu, to każde z rodziców wzięłoby do siebie jedno dziecko i sprawa byłaby załatwiona. Ale w tym wypadku jednak chodziło o sumę 200.000 funtów szterlingów. Kto ma tę sumę odziedziczyć? Czy może podzielić ją trzeba pomiędzy bliźnięta?

To ostatnie rozwiązanie byłoby może proste i uczciwe, ale testament zapisywał majątek temu wnuczkowi, który pierwszy przyjdzie na świat. Otóż jedno z wnucząt musiało niewątpliwie urodzić się pierwsze — tak — ale które?

Przy położu obecnych było dwóch lekarzy. Jak z góry można było przypuszczać, nie byli oni ze sobą w zgodzie co do tego, które z dzieci pierwsze ujrzało światło dzienne. Jeden lekarz twierdził, że chłopiec, drugi zaś, że dziewczynka. Sędziowie brazylijscy, nie będąc w stanie rozryźć tego orzecha, odroczyli narazie sprawę.

CENY OGŁOSZEŃ w złotych polskich oblicza się po urzędowym kursie franka złotego w dniu wpłaty

Za 1 wiersz m. m. metrowy: **Ceny ogłoszeń** Zwykłe 10 gr. — Nadesłane 25 gr. — Po kronice 30 gr. **Ceny ogłoszeń**

Na I. stronie 40 groszy

Ogłoszenia zamiejscowe 50% droższe. Ceny powyższe obowiązują od dnia zmiany w nagłówku. Za terminowe zamieszczanie ogłoszeń administracja nie odpowiada.

DZIAŁ INSERATOWY „NAPRZODU” DUNAJEWSKIEGO L. 5. — TELEFON 310. — KONTO P. K. O. Nr. 140.256.

RUIYNOWANA BUCHALTERKA

pisząca biegle na maszynie szybko stenografująca po polsku, absolwentka 4-letniego kursu Akademii Handlowej zostanie przyjęta. Zgłoszenia pisemne pod „Absolwentka” do biura ogłoszeń „Butter”. Rynek pl. 8. 117

TYLKO HURTOWNIE!

Herbatę i chińską w skrzynkach po 27 kg
Cukier. Miod sztuczny znanej marki „Unamel” w skrzynkach zawierających po 50 i 100 pakietów a 1/2 kg.

Mydło do prania i jakości. Parfume—Ultramarinę—Setera.

Świeca parafinowe. Poleca po cenach dniowych za gotówkę firma:

BRACIA ROLNICZY S. A. KRAKÓW FLORJANSKA L. 27.

UWAGA! Za zaliczką kolejową, na inkaso bankowe nie wysyłamy. 124

Mużeniak Marcin, Baczków, pow. Bochnia, urodzony w 1896 zgubił książeczkę woj. skową, którą unieważnia.

UWAGA!

Za każde 100 kg żelaza dają 500 kg drzewa opałowego. Róg ulicy Zwierzynieckiej i Aleji Krasińskiego, pierwsza brama za Kaczorowski. 1.0

WIELKA WYPRZEDAŻ KARNAWAŁOWA!!!

Chcąc zaznajomić P. T. Publiczność z wyrobami naszej fabryki i przekonać o dobroci tychże, sprzedajemy niżej cen hurtowych nasze pierwszorzędne likiery des. rowe i wódki, w składzie fabrycznym Prądnickiej parowej fabryki Wódek, Likierów, Rumu, Sliwowicy, Koniaku etc.

T. Immerglück, Kraków, Prądnik Czerwony

Tel. 3510

Za rogatką Warszawską

Tel. 3510

UWAGA! Na zabawy, bale, maskarady i dancingi dajemy nasze wyroby do komiśowej sprzedaży. 119

W sobotę dnia 2 lutego 1924 o godz. 9^{1/2} przed południem, ewentualnie w razie braku kompeto o godz. 10^{1/2} z tym samym porządkiem dziennym, w lokalu pracowni spółki przy ul. Zwierzynieckiej 20 odbędzie się

Walne Zgromadzenie

Członków Spółki „Introligatorów” spół. z ogr. odp.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Zarządu.
3. Sprawozdanie komisji kontrolującej.
4. Uzupelnienie dyrekcji i komisji.
5. Podwyższenie stopy udziałowej.
6. Wnioski i interpelacje.

Za Zarząd:
Kühner.

Za Radę Nadzorczą:
Bartosik.

Firm 21 2/28
Spół. L. 92

Wpisano w rejestrze spółdzielni:

Siedziba i brzmienie firmy: Spółdzielnia kolejarzy sp. z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Numer kolejny wpisu 3.
5. Ustąpił członek zarządu Michał Pozdro.

Dzień wpisu 11 stycznia 1924. 122

Sąd okręgowy jako handlowy w Krakowie
Oddział II. dnia 8 stycznia 1924.

Reklama dźwignią handlu!